

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำประสบการณ์การเรียนรู้ จากวิชาสุขศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันและพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน ได้มีผู้วิจัยไว้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

กาญจนา สิงห์แก้ว (2523) ได้ศึกษา "ความรู้ความคิดเห็นและแนวทางปฏิบัติทางด้านสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร" มีวัตถุประสงค์จะศึกษาความรู้ ความคิดเห็นและการปฏิบัติ ทางด้านสุขภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามนักเรียนชาย และหญิง เป็นชาย 157 คน หญิง 143 คน พบว่าความรู้ทางสุขภาพนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ความรู้ทางด้านสุขภาพของนักเรียนหญิงสูงกว่าของนักเรียนชาย

มาสุวรรณ สนิทวงศ์ ณ อยุธยาและคณะ (2523) ได้ศึกษา "การศึกษาเปรียบเทียบความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของนักเรียน โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และโรงเรียนสายน้ำผึ้ง" โดยใช้แบบสอบถาม ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติทางด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 412 คน พบว่าความรู้ด้านสุขภาพของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์พอใช้และความรู้ด้านสุขภาพของนักเรียนทั้งสองแห่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนโรงเรียนสายน้ำผึ้งมีความรู้ดีกว่านักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนทักษะคิด และการปฏิบัติตนของนักเรียนทั้งสองแห่ง ไม่แตกต่างกัน และพบว่าอาชีพของมารดาไม่มีอิทธิพลต่อความรู้ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การปฏิบัติตนในด้านอนามัยส่วนบุคคล และสวัสดิภาพของตนเองยังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้

ทัศนคติ และการปฏิบัติตนของนักเรียนทั้งสองโรงเรียน มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ความรู้มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติ และทัศนคติมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติ

วิชิต ธาดุเพชร (2524) ได้ศึกษา "การเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านสุขภาพระหว่างนักเรียนไทยพุทธกับนักเรียนไทยมุสลิม" โดยใช้แบบสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 2 จำนวน 487 คน เป็นนักเรียนไทยพุทธ 321 คน นักเรียนไทยมุสลิม 166 คน พบที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติทางด้านสุขภาพของนักเรียนทั้งสองกลุ่มอยู่ในเกณฑ์ดีและ ไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติทางด้านสุขภาพของนักเรียนทั้งสองกลุ่มได้แก่ ผู้ซึ่งนักเรียนอาศัยอยู่ด้วยที่ตั้งของที่พักอาศัย และเพศของนักเรียน

สายพิมพ์ ประสิทธิ์วงษ์ (2527) ได้ศึกษา "ความสนใจในการเรียนรู้ด้านสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร" วัดภูประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนรู้ด้านสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามนักเรียน จำนวน 385 คน พบว่า

1. นักเรียนโดยส่วนรวมมีความสนใจในการเรียนรู้ด้านสุขภาพอยู่ในระดับสนใจโดยสนใจหมวดสุขภาพจิต และหมวดความรู้เรื่องเพศเป็นอันดับ 1 และอันดับ 2 ตามลำดับและสนใจหมวดบริการสาธารณสุขเป็นอันดับสุดท้าย เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายชั้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 สนใจหมวดสุขภาพจิต เป็นอันดับที่ 1 แต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สนใจในหมวดความรู้เรื่องเพศ เป็นอันดับที่ 1

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษา ที่มีระดับชั้นและเพศต่างกัน โดยทั่วไปมีความสนใจ ในการเรียนรู้ด้านสุขภาพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จินตนา สรายุทธพิทักษ์ (2528) ได้ศึกษา "การเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพจริง เกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและ เปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพความเป็นจริง เกี่ยวกับสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาล ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง ใช้แบบสอบถามผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 385 คน พบว่าผู้ปกครองมีความคาดหวังมากที่สุดเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนในเรื่องสิ่งเสพติด ไร้โทษ และมีความหวังมากที่สุดเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ สุขภาพผู้บริโภคนอกสถานศึกษา สุขภาพจิต สุขากิจการส่วนตัว รอคิดติดต่อสุขภาพส่วนบุคคล โภชนาการ สวัสดิศึกษา การปฐมพยาบาล รอคิดไม่ติดต่อ และการรับบริการสาธารณสุขและการแพทย์ ในสภาพจริง ผู้ปกครองมีการรับรู้ว่ามีสุขปฏิบัติมากในเรื่อง สุขภาพผู้บริโภคนอกสถานศึกษา สิ่งเสพติด ไร้โทษ สุขภาพจิต สุขากิจการส่วนตัว รอคิดติดต่อ สุขภาพส่วนบุคคล โภชนาการ สวัสดิศึกษา และการปฐมพยาบาล ส่วนเรื่องที่มีผู้ปกครองมีการรับรู้ว่ามีสุขปฏิบัติปานกลาง ได้แก่ รอคิดไม่ติดต่อ และการรับบริการสาธารณสุขและการแพทย์ จากการเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพจริง เกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องสุขภาพผู้บริโภคนอกสถานศึกษา สิ่งเสพติดไร้โทษ สุขภาพจิต สุขากิจการส่วนตัว รอคิดติดต่อ สุขภาพส่วนบุคคล โภชนาการ สวัสดิศึกษา และการปฐมพยาบาล ส่วนความคาดหวังและสภาพจริง เกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ เรื่อง สุขศึกษา รอคิดไม่ติดต่อ การรับบริการสาธารณสุขและการแพทย์

สุภาภรณ์ สิทธิคง (2528) ได้ศึกษา "การดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร" วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามนักเรียน จำนวน 380 คน พบว่า

1. นักเรียนมีการดูแลสุขภาพตนเองอยู่ในเกณฑ์ดี
2. การดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างเพศชาย และ

เพศหญิง พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อัจฉรา เกิดมงคล (2528) ได้ศึกษา "การดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร" วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามถามนักเรียนชายและหญิงจำนวน 300 คน พบว่า

1. นักเรียนมีการดูแลสุขภาพตนเองอยู่ในเกณฑ์ดี
2. การดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างเพศชาย และเพศหญิง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีการดูแลสุขภาพตนเองดีกว่านักเรียนชาย

สมปอง ยวงสะอาด (2528) ได้ศึกษา "เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการดูแลสุขภาพของตนเอง" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบเจตคติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ที่มีต่อการดูแลสุขภาพตนเองด้านโภชนาการ ด้านสุขภาพส่วนบุคคล ด้านสวัสดิศึกษา และด้านสุขภาพจิต ตามตัวแปรเพศของนักเรียน การศึกษาอาชีพและรายได้ของผู้ปกครอง โดยใช้แบบสอบถามนักเรียนจำนวน 850 คน พบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติที่ดีต่อการดูแลสุขภาพของตนเอง
2. นักเรียนชายกับนักเรียนหญิง มีเจตคติต่อการดูแลสุขภาพของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนหญิงมีเจตคติต่อการดูแลสุขภาพของตนเองดีกว่านักเรียนชาย
3. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีการศึกษาแตกต่างกัน มีเจตคติต่อการดูแลสุขภาพของตนเองไม่แตกต่างกัน
4. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีเจตคติต่อการดูแลสุขภาพของตนเองไม่แตกต่างกัน
5. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้แตกต่างกัน มีเจตคติต่อการดูแลสุขภาพของตนเองไม่แตกต่างกัน

มณิศา ขุนวงศ์ (2530) ได้ศึกษา "พฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร" วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 396 คน พบว่า

1. นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง มีเจตคติอยู่ในระดับดีและมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

2. นักเรียนหญิง และนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนรัฐบาล กรุงเทพมหานคร มีความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพดีกว่านักเรียนชาย

3. การศึกษาของผู้ปกครอง ทำให้เห็นนักเรียนมีพฤติกรรมสุขภาพที่แตกต่างกัน เฉพาะด้านความรู้เท่านั้น โดยนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา และนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีความรู้แตกต่างจากนักเรียนที่มีผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (แต่นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีความรู้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05)

กองสง เสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา (2530) ได้ศึกษา "ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพเพื่อแสวงหาเส้นทางไปสู่สุขภาพดีถ้วนหน้าเมื่อปี 2543 ศึกษาเฉพาะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น" วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมสุขภาพและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้แบบสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั่วประเทศ จำนวน 2,112 คน พบว่า

1. นักเรียนส่วนใหญ่ปฏิบัติตนถูกต้องเหมาะสม ในเรื่องการรักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อม การรักษาสุขภาพส่วนบุคคล การป้องกันอุบัติเหตุ การปฐมพยาบาล การเข้ายาและสิ่งเสพติดให้โทษ การป้องกันโรคและรักษาตนเอง

2. นักเรียนปฏิบัติยังไม่ถูกต้องในเรื่องการบริโภค การใช้บริการสาธารณสุข การออกกำลังกาย การพักผ่อน และนันทนาการ

3. ปัจจัยการเรียนรู้เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่มีผลต่อการปฏิบัติตนที่ถูกต้องเหมาะสม ในเรื่องสุขภาพของนักเรียนทุกด้าน การปฏิบัติของนักเรียนเกือบทุกด้านเนื่องมาจากการอบรมสั่งสอนของครูมากที่สุด ยกเว้นการปฏิบัติด้านการรักษาสุขภาพส่วนบุคคล ปัจจัยอันดับ 2 ได้แก่ การเรียนรู้ด้วยตัวนักเรียนเอง และตระหนักถึงความสำคัญจึงได้ปฏิบัติ ส่วนปัจจัยสำคัญรองลงมา คือ การได้รับความแนะนำจากแพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุขและมารดา

สมสมร มหารักษ์ (2530) ได้ศึกษา "การนำประสบการณ์การเรียนรู้จากวิชาสุขศึกษา หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ไปใช้ในชีวิตประจำวันตามการรายงานของนักเรียน เขตการศึกษา 9" วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำประสบการณ์การเรียนรู้จากวิชาสุขศึกษา หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ตามการรายงานของนักเรียน เขตการศึกษา 9 โดยใช้แบบสอบถาม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 800 คน พบว่า

1. นักเรียนนำประสบการณ์การเรียนรู้จากวิชาสุขศึกษา ไปใช้ในชีวิตประจำวันเป็นครั้งคราวและไม่ได้นำประสบการณ์การเรียนรู้ในเรื่อง การให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยที่ต้องพายปอด และนัดหัวใจไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะนักเรียนขาดความชำนาญและความพร้อม ในการนำไปใช้ในสภาพการณ์จริง

2. การเปรียบเทียบการนำประสบการณ์การเรียนรู้จากวิชาสุขศึกษา ไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีการนำประสบการณ์การเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้มากกว่านักเรียนชาย

สุนันท์ ใหญ่ลาของ (2532) ได้ศึกษา "มโนทัศน์ทางสุขภาพ และการดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตการศึกษา 12" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและหาความสัมพันธ์ระหว่าง มโนทัศน์ปัญหาสุขภาพ และการดูแลสุขภาพตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเปรียบเทียบมโนทัศน์ทางสุขภาพและการดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามตัวแปรเพศ และเขตที่ตั้งโรงเรียน โดยวิจัยแบบสอบถามนักเรียนจำนวน 500 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีมโนทัศน์ทางสุขภาพและการดูแลสุขภาพตนเองอยู่ในระดับดีและมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง นักเรียนหญิงมีการดูแลสุขภาพตนเองเพศชาย และนักเรียนในโรงเรียนในเขตมีการดูแลสุขภาพตนเองดีกว่านักเรียนในโรงเรียนนอกเขตเทศบาล หรือสุขาภิบาล

ธิดารัตน์ เหมนาถ (2534) ได้ศึกษา "การนำประสบการณ์การเรียนรู้จากวิชาสุขศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน ตามการรายงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร" วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำประสบการณ์การเรียนรู้จากวิชาสุขศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันตามการรายงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรเพศ โดยวิจัยแบบสอบถามนักเรียนจำนวน 512 คน พบว่า

1. นักเรียนนำประสบการณ์การเรียนรู้จากวิชาสุขศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันบ่อยครั้ง แต่ไม่ได้้นำประสบการณ์การเรียนรู้ไปใช้ในเรื่อง บันทึกประวัติการเจ็บป่วยของตนเอง
2. การเปรียบเทียบการนำประสบการณ์การเรียนรู้จากวิชาสุขศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีปัญหาการนำประสบการณ์การเรียนรู้จากวิชาสุขศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน ปานกลาง

4. การเปรียบเทียบปัญหาการมาประสบการณการเรียนรู้จากวิชาสขศึกษาไปชั้น
ชีวิตประจำวันของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

งานวิจัยในประเทศ

ลูทวามา (Lutwama, 1967) ได้ศึกษา "ความสนใจทางด้านสุขภาพของนักเรียนใน
อูกันดา" (A Guide to Predicting the Health Interests of School) กลุ่มตัวอย่าง
เป็นนักเรียนในประเทศอูกันดา จำนวน 517 คน อายุระหว่าง 6-20 ปี โดยให้นักเรียนถาม
ปัญหาสุขภาพ พบว่า

1. ปัญหาที่นักเรียนส่วนใหญ่ถาม คือ เรื่องเกี่ยวกับการติดเชื้อ และโรคต่าง ๆ
รองลงมา คือ กายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยา
2. ปัญหาที่นักเรียนถามมากที่สุด ตามลำดับดังนี้
 - 2.1 โรคติดต่อทั่วไปหรือโรคติดต่อที่มีความรุนแรงที่เกิดขึ้นในประเทศของตน
 - 2.2 วิธีรับบริการจากสถานที่จำหน่ายยา
 - 2.3 บริการสุขภาพในโรงเรียน
 - 2.4 ปัญหาทางเพศ
 - 2.5 สุขภาพส่วนบุคคลและสุขภาพสิ่งแวดล้อม
 - 2.6 โภชนาการ

เดนิสัน (Denison, 1960) ได้ศึกษา "ความแตกต่างในสุขปฏิบัติของนักเรียนที่มี
ฐานะทางสังคมต่ำและนักเรียนที่ฐานะทางสังคมปานกลาง ในโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาอัลเบิร์ด
เบลลาดีล ในรัฐเพนซิลวาเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา" (Health Behavior Differences

between Low and Middle Social Class Students in Albert Ballation, High School of Pensylvania in United States of America) โดยได้ทำการศึกษานเรื่องต่อไปนี้ 10 เรื่องคือ โภชนาการ สุขภาพจิต สุขภาพในครอบครัว โรคติดต่อ สวัสดิศึกษา การปฐมพยาบาล สุขภาพชุมชน สุขภาพฟัน นันทนาการ และการพักผ่อน พบว่า โดยส่วนรวม สุขปฏิบัติของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีความใกล้เคียงกันมาก แต่มีความแตกต่างกันบางเรื่อง คือ นักเรียนที่มีฐานะทางสังคมต่ำมีสุขปฏิบัติน้อยมาในเรื่องสวัสดิศึกษา การปฐมพยาบาล และสุขภาพฟัน ส่วนนักเรียนที่มีฐานะทางสังคมปานกลางจะมีสุขปฏิบัติน้อยมาในเรื่อง โภชนาการ และ สุขภาพจิต

แซมมา และลอฟิงก์ (Shamma and Lorfing, 1973) ได้ศึกษา "ความสนใจทางด้านสุขภาพของนักเรียนชาวเบรุตในประเทศเลบานอน" (A Survey on Health Interests Among Beirut School Children) ใช้กลุ่มตัวอย่าง 3,226 คน เป็นนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 57 โรงเรียน ทั้งเพศชายและเพศหญิง อายุระหว่าง 9-20 ปี โดยให้นักเรียนเขียนคำถามทางด้านสุขภาพที่สนใจภายในเวลา 15 นาที ได้ข้อความรวมทั้งสิ้น 17,469 ข้อ พบว่า นักเรียนมีความสนใจทางด้านสุขภาพเรียงตามลำดับดังนี้

1. โรคติดต่อ และโรคไม่ติดต่อ
2. กายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยา
3. ปัญหาทางเพศ และความต้องการทางเพศศึกษา
4. วิธีรับบริการส่วนบุคคล และสุขภาพสิ่งแวดล้อม
5. บุหรี่ แอลกอฮอล์ และการติดยา
6. โภชนาการ
7. สุขภาพชุมชน
8. บริการสุขภาพในโรงเรียน

นอกจากนี้ยังพบว่า ความสนใจทางด้านสุขภาพ และโรคต่าง ๆ ของนักเรียนมีความ
เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดกับปัญหาสุขภาพที่สำคัญของนักเรียนอีกด้วย

แลมเมอร์ (Lammer, 1980) ได้ศึกษา "อิทธิพลของหลักสูตรสุขศึกษาในโรงเรียน
ที่มีต่อความรู้ ทศนคติและการตัดสินใจเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของเด็กนักเรียน" (The Influence
of the School Health Curriculum Project on Children Knowledge, Attitude
and Decisions Concerning Cigarette Smoking) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่า
หลักสูตรสุขศึกษามีผลต่อความรู้ ทศนคติ และการตัดสินใจเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ของนักเรียนหรือไม่
กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ 5 ในรัฐอานฮอ ประเทศสหรัฐอเมริกา จาก 30 โรงเรียน
แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 15 โรงเรียน และกลุ่มควบคุม 15 โรงเรียน ซึ่งจัดกลุ่มเปรียบเทียบโดย
ใช้หลัก 3 ประการ คือ 1. จำนวนของนักเรียนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา และวัฒนธรรม
2. นักเรียนผิวขาว-ดำ 3. ขนาดของชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ จากการทดสอบคะแนนก่อนสอบ
และหลังสอบไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนทางด้านทศนคตินั้นแตกต่างกัน ด้านการตัดสินใจเกี่ยวกับ
การสูบบุหรี่ พบว่า กลุ่มทดลองให้เหตุผลมากกว่าในการตัดสินใจเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ และกลุ่ม
ทดลองยังมีความตั้งใจที่จะไม่สูบบุหรี่มากกว่ากลุ่มควบคุม ซึ่งแสดงว่าหลักสูตรสุขศึกษามีผลต่อการ
ตัดสินใจเกี่ยวกับสุขภาพของนักเรียน

ฮิกกินส์ (Higgin, 1982) ได้ศึกษา "การสำรวจสุขศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในเคนตักกี ทางตะวันตก (A Survey of Health Education in Western Kentucky
High School) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา 12 แห่ง สุ่มตัวอย่างประชากร 1,744 คน ใช้ทำ
แบบสอบถามความรู้ ทางด้านสุขภาพ พบว่าการจัดเนื้อหาวิชาสุขศึกษาสอดคล้องกับความสนใจ
ของนักเรียน ซึ่งนักเรียนสนใจมากในเรื่อง สวัสดิภาพ และการปฐมพยาบาล โรคเรื้อรัง
โภชนาการ โรคติดต่อ สุขภาพบุริโภค และสุขภาพจิต

สแตสชินโก (Stashinko, 1987) ได้ศึกษา "ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง และพฤติกรรมการดูแลตนเองของนักเรียนระดับ 3" (The Relationship Between Self Perceptions of Competence and Self-Care Behavior in Third Grade Children) โดยใช้แบบการดูแลตนเอง (Self-Care Nursing Model) เป็นเครื่องมือในการศึกษากลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนผู้ชาย ระดับ 3 จำนวน 119 คน จากการสัมภาษณ์พบว่านักเรียนหญิงคิดว่าตนเองมีพฤติกรรมที่ดีกว่านักเรียนชาย ในขณะที่นักเรียนชายคิดว่าตนเองเป็นนักกีฬาได้มากกว่านักกีฬาหญิง นักเรียนรับรู้ว่ามีส่วนรับผิดชอบสุขภาพของตนเอง และได้บรรยายถึงการมีสุขภาพดี คือ ความรู้สึกที่ดี ความสะอาด และการมีชีวิตอยู่ ผู้ชายมักให้ความสำคัญกับความแข็งแรง เด็ดท้าวไปให้ความสำคัญทางด้านสุขภาพในเรื่องของอากาศ น้ำ อาหาร การป้องกันอันตราย และรักษาโรคภัยไข้เจ็บว่าเป็นปัจจัยสำคัญต่อการมีสุขภาพที่ดี นักเรียนหญิงสามารถเข้าใจและอธิบายถึงหน้าที่และการทำงานของส่วนต่าง ๆ ได้ดีกว่าเพศชาย มองการมีสุขภาพดีเป็นเรื่องของการรักษาความสะอาด และการมีชีวิตยืนยาว เห็นความสำคัญของการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บมากกว่าผู้ชาย ซึ่งรับรู้และเข้าใจว่าการออกกำลังกายเพื่อความแข็งแรงมีผลต่อสุขภาพที่ดีมากกว่าผู้หญิง

สรุปผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง พฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ พอสรุปได้ดังนี้คือ

งานวิจัยในประเทศ พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษามีความรู้เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง มีความสนใจในการเรียนรู้ด้านสุขภาพและมีการดูแลสุขภาพค่อนข้างดี นักเรียนหญิงสนใจดูแลสุขภาพได้ดีกว่านักเรียนชาย รายได้ อาชีพ การศึกษาผู้ปกครอง และสถานที่ตั้งของโรงเรียน นักเรียนซึ่งอาศัยอยู่ด้วยมีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน ความคาดหวังด้าน

สุขภาพของผู้ปกครอง และสภาพจริงเกี่ยวกับสุขภาพนักเรียนเป็นที่น่าพอใจ นอกจากนี้การเรียนการสอนวิชาสุขศึกษายังมีผลต่อการปฏิบัติตนที่ถูกต้อง เหมาะสมในเรื่องสุขภาพของนักเรียน

ส่วนงานวิจัยในประเทศ พบว่าทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสนใจเรื่องสุขภาพมาก และสนใจมากน้อยแตกต่างกันในบางเรื่อง ที่นักเรียนให้ความสนใจมาก คือ เรื่องสุขภาพอนามัยส่วนบุคคล มนุษย์สัมพันธ์ เพศศึกษา โรคติดต่อ การรับบริการสาธารณสุข ส่วนเรื่องที่ทำให้ความสนใจน้อย คือ เรื่องพันธุกรรม สาธารณสุข นักเรียนมีความสนใจมากในเรื่องหาที่ได้จัดไว้ในหลักสูตรสุขศึกษา คือ เรื่องสวัสดิภาพ โรคติดต่อ โภชนาการ นักเรียนหญิงให้ความสนใจต่อการป้องกันโรคภัยไข้เจ็บมากกว่าชาย ที่มักคำนึงความแข็งแรงของร่างกายเป็นสำคัญ

สำหรับงานวิจัยการนำประสบการณ์การเรียนรู้อจากวิชาสุขศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 9 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนำไปใช้ในชีวิตประจำวันเป็นครั้งคราวและการนำประสบการณ์การเรียนรู้อจากวิชาสุขศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกัน ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นำไปใช้ในชีวิตประจำวันบ่อยครั้งไม่แตกต่างกันในนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง จึงเห็นได้ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 9 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีการนำประสบการณ์การเรียนรู้อจากวิชาสุขศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันแตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาเรื่อง "การสำรวจการนำประสบการณ์การเรียนรู้อจากวิชาสุขศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร" เพื่อต้องการทราบผลการวิจัยว่าจะมีแนวโน้มไปทางใดบ้าง อันจะได้เป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอน ให้มีผลต่อการนำความรู้จากวิชาสุขศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง